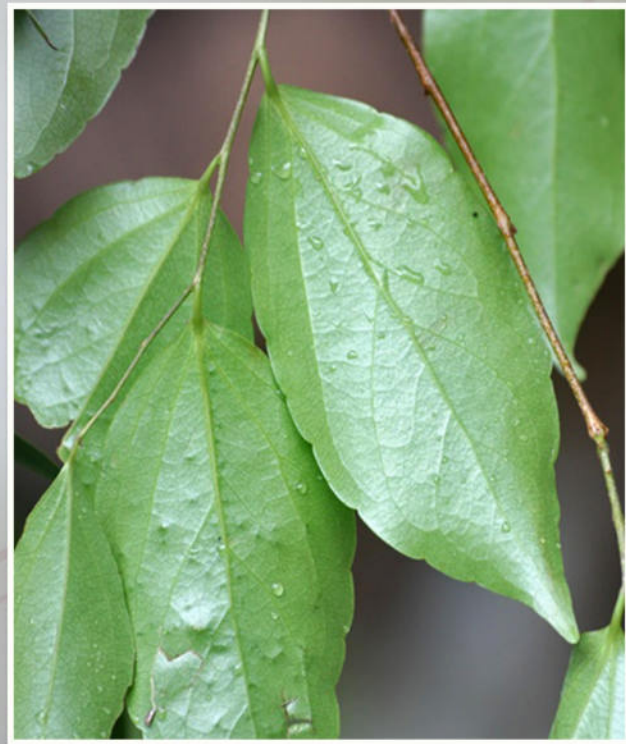

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้พุ่ม

ไม้ผลัดใบ สูงได้ถึง 20 ม. มีหนามแหลม แตกแขนง ยาวได้ถึง 7 ซม. โดยเฉพาะบนกิ่งอ่อนและ ต้นที่เพิ่งแตกจากหน่อ เปลือก สีเทาอ่อนถึงน้ำตาลอมแดง เกลี้ยงหรือแตกเป็นแผ่นตื้น หรือเป็นรอยของช่องอากาศ เล็กๆ เปลือกในสีครีมถึงน้ำตาลอ่อนหรือสีแดง ใบเดี่ยว ออกเวียนสลับ รูปไข่แคบถึงรูปขอบขนานแกมรี กว้าง 3-5 ซม. ยาว 7-11 ซม. พบบ้างกว้างได้ถึง 8 ซม. ยาวได้ถึง 18 ซม. ปลายเรียวหู่ โคนสอบ รูปกลมหรือค่อนข้างกลม ขอบเรียบหรือ เป็นต่อมซี่ ฟันห่าง ใบอ่อนสีแดงอ่อน ใบแก่คล้ายหนังบาง มัน ด้านบนเกลี้ยงทั้งสองด้าน มีต่อม 1 คู่ที่โคนก้านใบ หรือที่ปลายก้านใบ เส้นใบ 1 เส้นออกจากโคนใบ และเส้นใบข้าง 4-6 คู่ ค่อนข้างขนานด้านบน เส้นใบคู่สุดท้ายยาวไปถึงครึ่งของใบ และเห็นชัดพอๆ กับเส้นกลางใบ ก้านใบยาว 0.6-1.2 ซม. เกลี้ยง โคนและปลายไม่ บวม หูใบเล็กรวดเร็ว ดอก สีขาวหรือครีม สมบูรณ์เพศ ออกเป็นช่อไม่แตกแขนง ยาว 2-8 ซม. ที่ซอกใบใกล้ปลายกิ่ง มีขนละเอียดสีเทาอ่อนหรือออกเหลือง ก้านดอก ยาว 6-11 มม. กลีบเลี้ยง 5-7 กลีบ ยาว 2.5-4 มม. โคนเชื่อมกัน กลีบดอก 5-7 กลีบ ยาว 3-5 มม. โคนเชื่อมกัน เกลี้ยง ยกเว้นขอบด้านในไม่มีต่อมจานดอก เกสรเพศผู้จำนวนมาก แยกกัน รังไข่รูปแจกัน ก้านเกสรเพศเมียเล็ก ยาว 4-6 มม. ผล รูปไข่ หรือรี ยาว 1.7-2.5 ซม. สีเขียวเทา แก่น้ำตาลอมม่วง มีก้านเกสรเพศเมียที่ปลาย โคนมีดอกหลงเหลืออยู่ เนื้อเหนียว แก่ไม่แตก มีประมาณ 6 เมล็ด สีแดง ไม่มีเนื้อพบในป่าดิบและป่าผลัดใบโปร่ง เขาหินปูน

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, ไชมอน ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z).-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี